

به کر سدی و خهونی دهولهتی کوردی

عه بدولستار جه باری
(که رکوک)

(۲ - ۱)

به شیوهیه کی گشتی، له ناو کورددا، به تاییه تی
پیاوانی میری، یان کاربه دهستان و موچه خۆرانی
سه ر به حکومته و پژیمة داگیرکه ره کانی
کوردستان وه ها باوه، هه ردهم له به رژه وه ندی
ئه و پژیمانه ی که موچه خۆریان بوونه،
به رژه وه ندی خۆیان پاراستووه و خستویانه ته
پیش به رژه وه ندییه کانی گهل و نیشتمان، ته نانه ت
هه ندیکیان دژیایه تی نه ته وه ی کوردیان کردووه .
وه لی شه هید به کر سدی که گوره ئه فسه ریکی
کورد و یه کییک له دامه زرینه رانی سپای عیراق
بوو، له پله و پایه دا گه یشته (فه ریق پوکن)
و سوپاسالاری عیراق، که چی هه میشه دژه باو
بووه و هه ردهم به رژه وه ندییه کانی گهل و
نه ته وه که ی خستبووه پیش به رژه وه ندی خۆی و
ده سه لاتدارانی ولات، له و پیناوه دا کاری زۆر باشی
کردووه . مرفیکی دلسۆز و نیشتمانپه روه ر و
پووناکبیر و چاونه ترس بووه، هه ردهم له خزمه تی
گهل و نه ته وه که یدا بووه و ئاواتی سه ره به خۆیی
و به ده وله تبوونی کوردستان بووه، هه میشه
ئامۆژگاری کاربه ده ستانی کوردی کردووه، ده سپاک
و داوین پاک و دلسۆزی نه ته وه ی کورد بن .
نوسه ری عه ره ب مه حموود ئه لدوره له کتیبی
(دۆزی کورد) که به عه ره بی نووسیویه تی، ده لئ:
(به کر سدی که فه رمانده ی سپای عیراق بوو،
به شه و به لایتی ده ست و به ئاگرکردنه وه پیی
نیشانده ری هیژه کانی شیخ مه حموود بووه و

به کر سدی

بۆ ئەتاتورک کپیوه یه کیکیان به ناوی تۆوه و ئەوی تریان به ناوی خۆمهوه «دیاره ئەتاتورک زۆر حەزی له عمبه بووه».

ئەوجا تیگه یه شتم مه لیک غازی رێگه ی به به کر سدی داوه به ناوی ئەوه وه دانوستان دهرباره ی پر چه ککردنی سپای عێراق و پیوه ندیکردن به ولاتانی میحوه ره وه بکات، تا ئەوه ی هه ردووکیان جیا بوونه وه و دووبه دوو گفتوگۆیان کرد. له گه ل ئەوه شدا غازی نه ی توانی دوودلی خۆی به شارێته وه له دهرچوونی به کر سدی له عێراق له و کاته دا.

به کر سدی دوو نامه ی له گه ل خۆیدا هه لگرتبوو، یه کیکیان بۆ «هیتلر و ئەوی تریان بۆ مۆسۆلینی»، دهرباره ی دانوستان له گه ل ولاتانی میحوه ره به ناوی (مه لیک غازی) یه وه، سه باره ت به په ره پێدانی سپای عێراق بۆ دوو فه یله ق و پر چه ککردنی به که ره سه ته ی سه ریازی نوێ. له وانه پر چه ککردنی به (۲۰۰) فرۆکه ی جهنگی. ئەو سه رده مه «دوکتۆر فرتز گه رۆیا»

چاوساگی بۆ کردوون).

سدقی له ماوه ی ژیا نیدا له کاری سه ریازی پله و پایه ی باشی به خشیبوه سه ریازه کورده کانی سپای عێراق. چه ندان چیگری ئەفسه ری کردبوو به ئەفسه ری پله دار.

دوایین چاوپێکهوتنی نیوان مه لیک غازی و به کر سدی

گه وه ئەفسه ر و که سه ایه تی ناوداری کورد «فوناد عارف»، که هاوکات له و سه رده مه دا پاسه وانی تایبه تی «مه لیک غازی» بوو، له یاداشته کانی دا به وردی باس له دوا هه مین چاوپێکهوتنی له گه ل مه لیک غازی ده کات، به ناوونیشانی (دوایین چاوپێکهوتنی نیوان مه لیک غازی و به کر سدی)، ئیمه لیتره دا وه ک خۆی با لۆی ده که ی نه وه ده لێ:

(بیرمه دوایین چاوپێکهوتنی نیوان مه لیک غازی و به کر سدی، شه وێک به ر له کوژرانی به کر سدی بوو، کاتی که دوای نیوه پروانیک هات بۆ «ته ل ئەلملح» و داوای مۆله تی سه فه ری کرد بۆ ئەو داوه تنامه یه ی بۆی نێردرا بوو، بۆ ناماده بوونی مانۆرێکی سه ریازی له تورکیا، ده یویست له وێوه به ییت بۆ ئەلمانیا بۆ بینینی ئەدۆلف هیتلر. دیار بو مه لیک حەزی نه ده کرد به کر سدی ئەو سه فه ره بکات، بۆیه پێی گوت: «به کر مه رۆ، چونکه دۆخه که له به رزه وه ندیت نییه». پێی گوت: «به کر، مسته فا که مال ئەتاتورک له و کاته وه ی کووده تایی کردووه، له تورکیا نه چوو ته دهره وه». بیرمه موحه ممه د عه لی جه وادیش ناماده ی دانیشتنه که بوو، به کر وه لآمی دایه وه: «گه وه ره! شا کر وادی و ئیسماعیل ناغاش له گه لمدان و دلنیام هیه چ پرونادات»، ئینجا گوتی: دوو سه تل عمبه م

وه زيرى پڙگه پيدراوى ئەلمانيا له به غدا بوو، چالاكى دپلوماسى زورى هه بوو، پۆلى گه ورهى هه بوو له کرانه وه به سهر ئەلمانيا دا، له هه موو بواره بازگانى و پۆشنبيريه كاندا و پيوه ندييه كى باش له نيوان به كر سدى و دوكتور گه روبا هه بوو، له داوى كووده تاي به كر سدى له بوارى سهربازيدا چالاكيه كانى زياتر بوون، وه زاره تى بهرگريش ده ستى به دانوستان له گه ل كۆمپانيا ئەلمانيه كاندا كرد سه باره ت به واژو كردنى گريه ستى چه ككرين، كه فرۆكه و مووشه كى دژه ئاسمانى له خو ده گرت. له كاتى خویدا بيستان پيوه ندييه سهربازيه كان كرينى چه كى تپه پاندوو به پاويزكارى سهربازى و به كر سدى له پڙگه گه روباوه داوى پاويزكارى سهربازى كردبوو، به ناوونيشانى جيولۆجى هاته به غدا و ناوى (هانتيير) بوو، به كر سدى زور له گه ليدا داده نيشت و پوو پيويكى سهربازى بو باكوورى عيراق كرد و ليكۆلينه وهى له ئەگه رى هيرش كردنه سهر به غدا له لايه ن ئيرانه وه كرد، له پڙگه ناوچهى باكووره وه و وه ستانه وه له به رانبه ريدا، هه موو ئەمانه كاتيک پوويان ده دا، ليژنهى ده ستهى سهربازى به ريتانى له به غدا بوون.

ههروه ها «فۆن شيراخ»ى وه زيرى لاوانى ئەلمانيا، به هۆى پۆلى گه ورهى له پڙكخستن و ناماده كردنى گه نجانى ئەلمانيا، له لايه ن هيتله روه، جيگه پڙ و بايه خ بوو، له سهردانى كيدا بو به غدا له كۆشكى ته ل ئەلملح له ئاهه نكيكى چاى خواردنه وه دا چاوى به مه ليك غازى كه وت. منيش له گه ل هه رچى پاسه وانه كانى تره له و ئاهه نگه دا ناماده بووم، سهردانه كه سالى ۱۹۳۸ بوو. ئەو چاوپيگه وتنه له پۆژنامه بيانيه كاندا زور وروژئيرا و

زۆريان له سهر ئەو سهردانه كورته نووسى، هه رچه نده سهردانى كى داخراو بوو، نه زانرا چى تيدا وتراوه، ئەمه له لايه ك، له لايه كى تره وه ئامازهى كردبوو به ئاراسته كردنى عيراق بو ئيمز كردنى گريه ست له گه ل ئەلمانيا له بواره جياوازه كاندا، كه گرنگترينيان بوارى سهربازى بوو. ويپاى دروستبوونى جوړيك له پيوه ندى دۆستانه له نيوان هيتله ر و مه ليك غازيدا. هيتله ر ئۆتوموبيليكى مارسدسى به تايه ت بو مه ليك غازى ناردبوو كه تا ئيستاش له باخچهى ئەلزهره پاريزراوه و فه رمانى دابوو بيرهى ئەلمانى تايه ت بو غازى بنيريت و له سهر هه ر بوتليک پيتى يه كه مى ناوه كهى كه (غ) چاپكرابوو.

مه ليك غازى نيشتمانپه روه ريكى ئازادى عيراقى بوو، ئوميد ه وار بوو به نزيكبوونه وهى له گه ل ئەلمانيا، ده ستى به ريتانيا له عيراق كورت بكاته وه و ده سه لاتيان به سهر زور له پياوانى ده وه له تدا كه م بكاته وه، هه رچى كابينه يه كى عيراقى كه دروست ده بوو هه مووى به ده ستپوه ردانى راسته وخۆى باليۆزخانهى به ريتانيا، داوى ماوه يه ك ده پوو خا. له سه روه ندى كوشتنى (به كر سدى) دا، مه ليك غازى ئيواره كهى به په له داوى كردم، يه كسه ر چووم بو كۆشكى ئەلزهره، كه چوومه نيو كۆشكه وه بينيم مه ليك غازى و شازن له نهۆمى سه روه دینه خواره وه و نيشانهى تپكچوون و شپزه يى به ده موچاوييه وه دياره، گوتى: فوئاد ده زانى به كر كوژرا؟!، نيشانهى ناره حه تيه كى گه ورهى پيوه ديار بوو، راستيه كهى سه ره تا وامزانى نه مردوو و برينداره، پرسيارم كرد: «مردوو؟». گوتى: «به لئ ته وا». له و كاته دا شازنه عاليه م بينى به ره و لاي ئيمه ديت و ده يزانى چى پووى داوه. په نكه گوپى له قسه كانى

غازی بووییت، پیده چوو زۆر به تهنگی (غازی) یه وه بیئت، نه وهک دوا ی به کر سدقی نۆره ی ئەم بیئت. پووی تیکردم و گوتی: «ئە ی فونادی برام، ئاگات له مه لیک غازی بیئت». وتم: «هیچ ناره حهت مه به، سپا له خزمه تی مه لیکدایه ..». به ناره حهتییه که وه گوتی: «متمانه م به سپایه ک نییه سه رۆک ئه رکانه که ی بکوژییت».

ویپرای ناره حه تی بۆ کوژیانی به کر سدقی، مه لیک زۆر شه پرزه و شه لئه ژاو بوو، ئه وه ی زیاتر سه غله تی کردبوو دوو نامه که بوو له جانتا که ی به کر سدقی، که نییرابوو بۆ هه ریه ک له هیتله ر و مؤسۆلینی، مه لیک داوای لئ کردم پیوه ندی به (ئهمین ئه لعومه ری) یه وه بکه م که فه رمانده ی مه وقع بوو، پاسته وخۆ دوا ی کوژیانی به کر سدقی ئه و کاروباری مووسلی گرت ه ده ست، که پیوه ندییه که م وه رگرت پاسته وخۆ مه لیک قسه ی له گه ل (ئهمین ئه لعومه ری) دا کرد و پرسیا ری ئه و جانتایه ی کرد به به کر سدقی بووه، داوای لئ کرد به دوایدا بکه پیت و ئه گه ر دیتییه وه نه یکا ته وه و بیه ینیئت خۆی پاده سته ی مه لیک غازی بکات. دووباره داوای لئ کردمه وه ده رباره ی جانتا که پیوه ندی به (ئهمین ئه لعومه ری) یه وه بکه مه وه، به لام عومه ری پیی گوتم: جانتا که دیار نییه و نه دۆزروه ته وه. ویپرای گه رانی ئه و شوینانه ی پیش کوشتنی و پاش کوشتنی به کر سدقی لئ بووه، به لام جانتا که یان نه دۆزیوه ته وه. له کاتژمیر دووی شه و له پڼگه ی هه والگریه تاییه ته کانییه وه به مه لیک غازی پاگه یه نرا، مسته ر تۆمسۆنی ئه فسهری هه والگری به ریتانیا له پڼگه ی پوواری گوپره وه به ره و مووسل په ریوه ته وه، ئه وکات ئیتر مه لیک تووشی بیئومییدی بوو له وه ی جانتا که بدۆزیته وه).

به کر سدقی له بیره وه رییه کانی (فوناد عارف) دا
هه ر له هه مان سه رچاوه ی پیشوودا فوناد عارف به م جوړه باسی بیره وه رییه کانی خۆی له گه ل به کر سدقی ده کات، بۆیه ئەم بابته شه که به ناوونیشانی: ((بیره وه رییه کانم له سه ر به کر سدقی)) یه به ئه مانته وه و وه ک خۆی بلاو ده که ینه وه.

(له بیره وه رییه کانم له سه ر به کر سدقی، سه ره تای دامه زراندنم به ملازمی دووه م، فه ریق به کر سدقی، له که رکووک فه رمانده ی ناوچه ی پۆژه لات بوو، ئه و کاته هیشتا فه رقه کان پیک نه هیترابوون. ده مانبینی هه میشه بۆ سه ره په رشتیکردنی مه شه قکردنه کانمان دیت، زۆر گرنگی به بابته ی مه شقی سه ربازی ده دا. ئه و ئه فسه ره عیراقییانه ی (به کر سدقی) یان ناسیوه، گه واهی لیها تووی و زانسته سه ربازییه کانی بۆ ده دن که ئه فسه ریک بووه به پله ی یه که م زۆر گرنگی به مه شق و هونه ره سه ربازییه کان ده دا، له هه مان کاتدا لایه نی تیۆری و پۆشنبیری پشتگوئ نه ده خست، بۆیه هه موو پۆژیکی دووشه ممان کۆی ده کردینه وه و بابته یکی زانستی، یان پۆشنبیری بۆ ده گوتینه وه، ئیتر ئه گه ر پیوه ندی به زانستی سه ربازی، یان هه ر زانستیکی تره وه هه بایه، به و پییه ی به شیکه له پۆشنبیرییه کی گرنگ و پیویسته بۆ ته واوکاری که سایه تی ئه فسه ر، یان خۆی بابته که ی پی ده وتینه وه، یان ئه فسه ریکی پاده سپارد وانه که ئاماده بکات و بیلیته وه.

له هه موو وانه وتنه وه کاندایه به شداری به رچاوی له گه فتووگو و کۆمیتت و به دوا داچووندا هه بوو. له سه ر ئاهه نگیکی شه وانی هه موو پۆژیکی سی شه ممان له یانه ی سه ربازی رایه یینان، که شیکی دۆستانه مان له نیوان ئه فسه راندا دروست ده کرد،

وهك ئه‌وه‌ی یهك خه‌زان بیهن. له كه‌شوه‌وای مه‌شق و راه‌ینه‌وه ده‌مانگراسته‌وه بۆ كه‌شوه‌وای كرانه‌وه و شادی. له بیرمه پارێزگار و هه‌ندیک گه‌وره فه‌رمانبه‌رانی كه‌ركووكی بانگه‌یشت ده‌کرد. قسه‌یه‌کی خۆشی ئه‌و پۆژگارانه، شه‌ویك له شه‌وانی یانه‌ی سه‌ریازی كه‌ركووك، گۆمه‌لیك ئه‌فسه‌ره‌ك هه‌میشه له سه‌ر میژیک دانیشته‌بووین قسه و باسمان ده‌کرد، له‌په‌ر فه‌ریق به‌كر سدقی هات له‌لامان دانیششت و ده‌ستی به‌ نوکته و قسه‌ی خۆش کرد، یه‌کیك له ئه‌فسه‌ره‌كان به‌ پله‌ی پائید كه‌ ناویم له‌بیر نه‌ماوه پووی تی‌کرد و گوتی: «گه‌وره‌م نه‌یتنی تۆ له‌گه‌لماندا چیه‌، كه‌ پیده‌که‌نیت و قسه‌ی خۆش ده‌که‌یت و نوکته ده‌گۆرپه‌وه، ئه‌ستا چهنده ده‌م به‌په‌یکه‌نین و ئه‌سک سووکیت، به‌لام سه‌به‌ینێ له‌ کاتی ده‌وامی فه‌رمیدا ده‌گۆرپه‌یت و لیمان ده‌بیته‌ به‌راز»، هه‌رچی دانیشتوانه‌ دایانه قاقای په‌یکه‌نین.

به‌كر سدقی له‌ کاتیکی نادیار و چاوه‌پوان نه‌کراودا ده‌هاته‌ پشکنیمان و له‌په‌ر له‌نیو خۆماندا ده‌مانبینه‌وه به‌ سواری ئه‌سه‌په‌که‌یه‌وه ده‌مانپشکنیت، یان له‌ کاتانیکی چاوه‌پوان نه‌کراودا و له‌ناکاوه‌چوو بۆ یه‌که‌ دووره‌کان، بۆیه هه‌میشه هه‌ستمان ده‌کرد له‌ کاتی مه‌شق و له‌ هه‌موو کاتیکی تردا له‌گه‌لماندایه. له‌ کاتی ئه‌رک و ده‌وامدا زۆر جددی بوو، به‌لام له‌ کاتی ده‌ره‌وه‌ی ئه‌رک و ده‌وامدا ده‌بوو به‌ که‌سه‌یکتر. ئه‌فسه‌ره‌کانی ژێر ده‌ستی خۆش ده‌ویست و په‌وه‌ندی دۆستانه‌ی له‌گه‌لیان هه‌بوو، گرنگی زۆری به‌ دروستکردنی په‌وه‌ندی دۆستانه‌ له‌گه‌ل ئه‌فسه‌رانی پله‌ نزمدا هه‌دا، به‌ تابه‌ت ئه‌وانه‌ی تازه‌ داده‌مه‌زران، یان تازه‌ ده‌گۆرپه‌زان هه‌وه. بۆ خۆی هه‌لده‌ستا و به‌ره‌و پووی ئه‌فسه‌ره تازه‌کان ده‌چوو، یان ئه‌وانه‌ی په‌شته‌ له‌گه‌لی

بوون. له‌ میژیکدا له‌گه‌لیان داده‌نیششت و قسه و گفتوگۆی له‌گه‌ل ده‌کردن و له‌ ژیان و کیشه و گه‌رگه‌فته‌کانیانی ده‌پرسی. زۆرجار داوای بوتله‌ بیره‌یه‌کی بۆ خۆی و بۆ ئه‌فسه‌ره‌ پله‌ نزمه‌که‌ ده‌کرد، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و شه‌رمه‌ له‌ نیوانیاندا هه‌لگریت و که‌شیکێ دۆستانه‌ دروست بکات، چونکه‌ کاریکێ ناسان نه‌بوو په‌وه‌ندییه‌کی دۆستانه‌ له‌ نیوان دوو ئه‌فسه‌ر، یه‌کیکیان به‌ پله‌ی ملازمی دوهم و ئه‌وه‌ی تریان به‌ پله‌ی لیوا، یان فه‌ریق، دروست بیه‌یت. چاوپه‌یکه‌وتنه‌کانی له‌گه‌ل ئه‌فسه‌راندای چهنده‌ باره‌ ده‌کرده‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی به‌داوایه‌چوون بۆ کیشه‌کانیان بکات و هه‌ولێ چاره‌سه‌ریان بدات، به‌پوای زۆر به‌وه هه‌بوو، ده‌بیت باری ده‌روونی ئه‌فسه‌ران جیگیر بیه‌یت. (ئیمه‌ی ئه‌فسه‌رانی پله‌ نزم) و په‌رای توندی و جددییه‌تی ئه‌و په‌یاوه، به‌لام له‌گه‌لی هه‌ستمان به‌ ناسوده‌بیه‌یه‌کی ده‌روونی ده‌کرد، چونکه‌ وه‌ک سه‌رکرده‌یه‌ک ده‌پیاراستین و په‌وه‌ندی تابه‌تی له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌فسه‌ریکدا هه‌بوو.

هه‌مووان ده‌مانزانی ئه‌گه‌ر کاریکێ نارپه‌وا له‌گه‌ل ئه‌فسه‌ریکدا بکرایه، به‌كر سدقی ئاماده‌یی ته‌واوی هه‌بوو ده‌ست له‌ کارکیشانه‌وه‌ی خۆی له‌ سپا په‌شکه‌ش بکات.

نمونه‌ له‌سه‌ر په‌وشتی جوانی زۆره، ده‌لین (خه‌لیل زه‌کی)ش که‌ ئه‌فسه‌ریکی گه‌وره‌ی سپای عه‌راق بوو، ئه‌م سه‌یفه‌تانه‌ی تیدا بووه، به‌لام به‌داخه‌وه هه‌لی ئه‌وه‌م بۆ نه‌په‌خسا بینه‌اسم. راستیه‌یه‌که‌ی به‌كر سدقی پاشخانیکێ پۆشنه‌بیری به‌رز و ئه‌زمونیکی که‌سیی زۆری هه‌بوو وای لیکردبوو بیه‌ته‌ خاوه‌نی ئه‌و په‌وشته، که‌ ده‌بیت له‌ هه‌ر سه‌رکرده‌یه‌کی مه‌زندای هه‌بیه‌یت. له‌بیرمه‌ کاتیکی له‌ مه‌شقی جه‌نگی شاخاویدا بووین له‌ سه‌ریازگی ئاغه‌له‌ر، قوتابیانی گوندی عه‌سکه‌ر

که گونده که ی به کر سدقی و جه عفر نه لعه سکه ری بوو سهردانیان کردین، ئیمه له نزیك گونده که هه لماندابوو، به کر سدقی ناردی به شوین خزمه کانی و خزمه کانی جه عفر نه لعه سکه ری و کومه لیک له خه لکی گوندی عه سکه ر و هه رچی نه فسه رانی سه ریا زگه یه، وانه یه کی ده ریا ری پۆلی پۆشنبیری و زانست له پیشخستنی گهلاندا بۆ گوتینه وه. له بیرمه ده یگوت «سه یرکه ن» قسه که ی بۆ ئیمه ی نه فسه ران و قوتابیان و مامۆستایان و ناماده بوان بوو، سه یرکه ن نه وانه هه موو کوپه مامی جه عفر نه لعه سکه ری، یه کیک له دامه زینه رانی سپای عیراقن.

به لام نه وانه، ناماژه ی ده کرد بۆ خزمه کانی خۆی، کوپی ماممن، من ئیستا له سپای عیراق فه ریقم، نه گه ر ئیمه نه م پێگه یه مان نه برپایه نه وه نه ده گه یشتینه نه م پله یه. نه وان ئیمه و زۆری وه ک ئیمه یان هینایه دنیا وه، نه وجا هانی ناماده بووانی دا که پێگه ی زانست و زانیاری بگره به ر، ویستی هه ندیک پاره به سه ر قوتابیان و باوکیاندا دابه ش بکات، به لام نه یوو، بۆیه له بودجه ی سه ریا زگه قه رزیکی وه رگرت و به سه ریا ندا دابه شی کرد.

داوی پۆیشتنی بۆ پۆزلینان له و گونده ی جه عفر نه لعه سکه ری و به کر سدقی تیدا له دایکبوونه، فه رمانده ی فه وجه کان برپاریان دا هه رچی قوتابیان گونده که یه، یه کی ده ستیک جلی خاکییان بۆ بکه ن، هه رزوو به رگه رووه کانی سه ریا زگه نه ندازه ی قوتابییه کانیان گرت و له شیوه ی جلی که شافه سه رو ده ستیک جلیان بۆ هه موو قوتابیانی گوندی عه سکه ر دووری و هه ریبه که و جووتیک پیلویشمان بۆ کپین و له گه ل جله کانیان بۆمان ناردنه ماله وه. به کر سدقی زۆر ده ستبلاو و به رچاو تیر بوو، پاره ی له گیرفاندا نه ده مایه وه، جارێکیان داوی

مۆله تیکی دوو مانگی کرد، بۆ نه وه ی بچیت له ده ره وه ی عیراق پشوویه ک بدات، هه ندیک له نه فسه ران چوون بۆ به پیکردنی له ویستگه ی شه مه نده فه ری که رکوک، له وانه ی له گه لی چوو بوو به پپی بکات، جه میل پاشا نه لپواری پارێزگاری که رکوک بوو، به لام به لامانه وه سه یر بوو داوی دوو هه فته هاته وه و پپوه ندی به ده وامه وه کرده وه، کاتیک لیتیان پرسی بۆچی، به راشکاوی گوتبوی «وه لالا پاره که م ته واو بوو»، نه یده توانی له ده ره وه ی شوینی وه زیفه که ی بژی، بۆیه گه رپایه وه.

له بیرمه له فه وجی حه وت بووم، وه ک فه رمانده ی فه سیل به شیوه یه کی کاتی گوێزما وه بۆ جبه خانه ی پیاده ی ناوچه ی پۆزه لات بۆ مه شقردن به سه ریا زه تازه کان، له کاتی توورپه بووندا له سه ریا زیکم دا به ناوی (سه مه د)، باوکی سه رکاری نه حمه د ره شید پاشا بوو، خوین له سه ری هات، برا بۆ نه خۆشخانه و دایکی چوو له لای فه رمانده ی ناوچه که فه ریق به کر سدقی بوو، سکا لای لی کردم، فه رمانده ی جبه خانه ی مه شقردن، موقه دده م مه حموود حیلمی بوو، داوی لی کردم سواری گالیسکه که بيم و له گه ل (سه مه د) دا بچم بۆ باره گای ناوچه، له گه ل (سه مه د) دا چووم، ناوی حاته م بوو زۆر توورپه بوو و گوتی: ده بینیت ئیستا چۆن دنیا به سه رتدا ده رووخینم»، پاستیه که ی هاوارکردنیم به سه رمدا قبوول نه کرد، داریکم به ده سه ته وه بوو بۆی دابه زیم، کابرا راپیکرد و من به داویدا و گالیسکه که ش به دواماندا، تا له نزیك باره گای ناوچه پپی گه یشتم و تیروپرم لی دا، سه ریا زیکی زۆر له سه رمان کۆبوونه وه و له ژیر ده ستم ده ریا نه ینا و بردیان بۆ نه خۆشخانه ی سه ریا زی و هه موو گیانی برین بوو، منیش چووم بۆ باره گای ناوچه و چوومه لای به کر سدقی و له حاله تی توورپه بووندا بووم، له بیرمه که سیک له باره گای فه رقه کاری ده کرد ناوی موقه دده م عه بدولوه هاب «نه بوو

دگه» بوو، به کړ سدقی بانگی کرد و پپی گوت: «فوناد ببه شهره تیگی میوژی بهرئ، کهی به ته وای توورپه بونه کهی نه ما، نه وجا بیپینه وه بۆ لام». که هاتمه وه سهر خۆم دووباره چومه وه بۆ لای به کړ سدقی، پرسیری کرد: بۆچی له و سهریازت داوه؟ - گه وره م، له بهر نه وهی رپنماییه کانی مه شقکردنی به باشی جیبه جی نه ده کرد.

ناردی به شوین سهریازه که دا و لپی پرسی: «مولانم بۆچی لپی دایت؟».

- گه وره م لپی نه داوم. به کړ سدقی گوتی: به لام سکا لاتان لئ کردووه و دایکت هاتووه سکا لا ده کات.

سهریازه که گوتی: «نه خیر گه وره م نه و مامه و لپی نه داوم، به لکوو تفهنگه که له دهستی خۆم په پی و کیشای به سهرمدا و خوینی لیها، نه وجا نه گهر لییشی دابم، نه و وهک بایم وایه، به هرحال به کړ سدقی لیژنه ی لیکو لینه وهی هر له سهر پیکهینام.

به په حمهت بیت هر له و کاته دا پپی گوتم: «تۆ نه فسه ریکی باشیت، به لام ماموستایه کی خرابیت»، نه وجا گوتی: «له گه ل نه وه شدا تۆ هۆکار نیت، ده بوو نه فسه ریکی به ته مه ن بنییرابا بۆ نه رکی مه شقکردن، چونکه هه م نارامگرتن و هه م بیند ریژی ده ویت، تۆ هیشتا توانایی دانه خۆدا گرتنت که مه»، دوا ی کوتایی هاتنی لیکو لینه وه که، فرماندهی فه و جی پاسپارد هه ندیک نامۆزگاریم بکات.

سه باره ت به کوشتنی به کړ سدقی، موقه دده می فرۆکه وان موسا علی که له ناوچه ی موسل فرماندهی بنکه بوو، به م جۆره پووداوه که ی بۆ خاوه نشکو مه لیک غازی گیرایه وه، منیش ناماده ی دانیشتنه که بووم، موحه ممه د علی جه واد له موسل پیوه ندی به (به کړ سدقی) یه وه کرد و

پیکه وه هاتن بۆ یانه ی هیزی ناسمانی، کاتیک هه ردووکیان له باخچه که ی یانه دانیشتبون بۆ خواردنه وهی عه سره چاییه ک، ده بینم مه حموود هندی ناماژهی به چاوشیک دا، وهک نه وهی بیناسیت و پپی گوت: نه وه (به کړ سدقی) یه، کاتیک چاوشه که نزیک بووه وه، وایانزانی داواکاری هه یه - عه ریزه یه کی پییه و پیشکه شی به کړ سدقی ده کات، به لام و پپی ده چوو له ژیریدا ده مانچه یه کی شار دبیته وه، هه رکه لپی نزیک بووه وه پووی ده مانچه که ی کرده به کړ سدقی، موحه ممه د علی جه واد هیرشی کرده سهری، گویم له چاوشه که بوو، ده یگوت: گه وره م تۆ وازیپنه من ته قه له به کړ سدقی ده که م، هه ر که زانیی موحه ممه د علی جه واد هه ول ده دات ده مانچه که ی له ده ست ده ربینیت، ته قه ی له نه ویش کرد و نه ویشی کوشت.